

[MARNOSZALONY *ai*

N sg m marnoszål(o)ny.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Obłåkany, niepoczytalny; tu pogard.: [Mówi szaleniec, zakopany do pasa w ziemię, do namiętnego myśliwego]: Ia nátręt/ tyś ieft ták márnoszålony/ Owdzie cię wkopa [doktor] ku polu z tey łtrony. Mnie po pás/ á tyś zárobił do łzyie BielawMysł Dv.

FP